

Het kan soms gek lopen in de Nederlandse politiek.

Het ene moment bereiden we ons als raad langzaam voor op de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2026, en het volgende moment krijgen we te horen dat er daarvoor nog een landelijke verkiezing moet komen. Rechtse onzekerheid regeert. En aan ons lokaal de taak om solidair te zijn naar elkaar, en zo veel mogelijk de zekerheden te blijven bieden aan onze inwoners.

De val van het kabinet is een kenmerk van de grilligheden van de Haagse politiek van de afgelopen jaren, en dat heeft de taak van gemeenten, en daarmee de taak van deze raad en het college, niet makkelijker gemaakt. Vanaf 2021 zijn we bezig om als lokale overheid tekorten te dichten, omdat beleid en structurele middelen vanuit landelijk achterblijven. Volgens mij zijn er maar weinigen onder ons die hier niet van balen, vandaar dat de motie van raadslid Rip “geen Haagse Knaken, geen Haagse Taken” dan ook op zoveel steun kon rekenen.

Voorzitter, we zijn als GroenLinks dan ook opgelucht met de begroting die nu voorligt, en dat we er als raad gezamenlijk uit zijn gekomen in de keuzes die moesten worden gemaakt. Want hoewel de keuzes niet bij elke achterban populair zijn, zorgen ze wel voor een eerlijkere verdeling van de lasten lokaal. Ze snijden zo min mogelijk op de plekken in de samenleving die al zo onder druk staan.

Zijn we daarmee helemaal tevreden, tijdens deze laatste Algemene Beschouwingen voor de verkiezingen? Nee, dat ben je als oppositie natuurlijk nooit helemaal. We willen daarom toch een aantal zorgpunten en voorstellen meegeven op deze Voorjaarsnota.

Allereerst, zien we in de begroting een aantal zaken niet meegenomen die wél noodzakelijk zijn. Wie bepaalt of iets onvoorzien, onvermijdelijk en onuitstelbaar is? De nota is zogenaamd beleidsarm, maar er worden met het wel en niet doorzetten wel degelijk beleidskeuzes gemaakt. Keuzes die aan de raad zijn. Een jongerencentrum in Badhoevedorp lijkt misschien iets dat kan worden doorgeschoven, maar de nood is daar hoog en jongeren hebben daar nú een plek nodig. We horen dan ook graag een toelichting en mijn raadscollega's zullen ongetwijfeld nog terugkomen op jongerenwelzijn, voorzitter.

Daarnaast maken we ons zorgen over de uitvoeringskracht van de gemeente. We zien dat er meer managers moeten worden aangenomen en dat dat gedekt wordt uit de realisatiegraad. In gewoon Nederlands: De doelen worden verlaagd, om de hoeveelheid extra aanstuurders (dus niet uitvoerders) te betalen. Hoeveel managende taken zijn er precies meer te doen, als de hoeveelheid werk per jaar naar 57% verschuift? Kunnen we als raad binnenkort een muntje opgooien, om te kijken of het werk wel of niet wordt gerealiseerd?

Met betrekking tot die realisatie, maken we ons ook specifiek zorgen om het minimabeleid en schuldhelpverlening voorzitter. Er is ons bij de laatste behandeling beloofd, dat er wat te kiezen zou zijn bij het nieuwe beleid, als raad. Maar inmiddels zien we dat een deel van de middelen op minima wordt teruggegeven bij de jaarrekening. Zoekend op deze termen vinden we niets nieuws in de Voorjaarsnota. En we zien op de planning dat we op z'n vroegst hier pas in september over vergaderen. Dat geeft daarna nog 3 maanden de tijd voor het verwerken van onze kaders in een aanbesteding, net als 3 jaar geleden. Ik hoop maar dat er niet ook nog een nieuwe manager ingewerkt moet worden. Om dit op te lossen hebben we twee moties, om alvast als raad wat kaders voor het reces mee te geven. Allemaal zo goed als kostenneutraal en vaak een efficiëntieslag.

En dan nog het klimaat. Voorzitter, juist met de onzekere tijden, is een goed verduurzaamd huis een investering die zich dubbel en dwars laat terugverdienen. Dan moet dat wel betaalbaar zijn voor iedereen. En dat geldt niet alleen voor persoonlijke woningen, maar ook voor ons maatschappelijk vastgoed. We pleiten ervoor om juist als lokale overheid het vertrouwen naar onze partners en inwoners uit te stralen dat wij in hen investeren. Dat wij niet, zoals landelijk, alles duurder maken voor de middenklasse. Er zijn landelijk al genoeg ideeën om slimme volger te zijn op het halen van klimaatdoelstellingen. Dan moet er wel boter bij de vis. Daar dienen we vanavond ook een amendement voor in.

Voorzitter, ik ga naar een afronding. We zijn als raad al zo goed bezig geweest met het solidair zijn naar onze inwoners, toen we dit jaar het ravijntekort moesten dichten. Den Haag blijkt grillig te zijn, en daarmee onze begrotingscijfers, dus laten wij de solidariteit vasthouden en uitbouwen. Laten we nu in de lokale samenleving, in onze bouwstenen investeren. Het afgelopen jaar en de val van het kabinet laten zien hoe snel en vluchtig landelijke beloften kunnen zijn. Lokaal kunnen we niet zo onbetrouwbaar zijn, maar zouden we dat vooral ook niet willen: We zijn immers naast raadslid, ook gewoon burens, bibliotheekgangers, sporters, ondernemers, mantelzorgers, minima, zwemdiplomahebbers, woningeigenaren, woningzoekenden, wijkbewoners, jongere en/of oudere, die allemaal direct te dealen hebben met de keuzes die we voor onszelf en onze burens maken. We zijn, kortom, zelf inwoners. Laten we dus investeren in die onderlinge solidariteit.

En voor het geval het uit mijn bijdrage niet duidelijk werd, dienen we 6 stuken in:

- *Fix het vangnet (motie)*
- *Fix het vangnet voor jongeren (motie)*
- *Soortenmanagementplan is voor iedereen (amendement)*
- *klimaatmaatregelen (amendement)*
- *ga voor meer realisme (amendement)*

Kim van Goethem